

Tekst van de ereborden voor de jongelui van Breukelen, voor hun inzet bij het herstel van de in 1672 zwaar beschadigde kerk.

Jongensbord - transept noord-oost

Siet hier der Jueght die slaet: De handen aan het werck,
en Geven Taefereels, en Glaesen in de kerck,
Soo haest de franse macht hadt uijtrecht ingenoomen,
sijns oock in aller spoet, tot Brueckel hier Gekoomen ,
en hebbent hier verwoet, veel huijsen neer Geveld ,
Jaa, selfs Godes huijs, Gevoelt haer Groot gewelt,
Daer in is niet verschoont, vant geen daer heeft gestaen,
de Glaesen hebben oock, Haar moetwil niet ont gaen ,
't Geen sij hebben gedaen, Boosaerdigh als Rebellen ,
Wij Jongh mans sijn gereet, Het weeder 'therstellen ,
deLiefde is Gehecht , Met Goddelijcke Banden ,
heeft ons Jonghmans verplicht, tedoen dees offerhanden ,
uijt Liefde tot Godts huijs, Geneegen tot sijn woort ,
wert dit van ons altsaem , Gebraght nu heeden voort ,
Siet hier de Liefde bloeit, in iver tot dees Tempel ,
Bewaert ons voet dogh Godt , als wij op deese Drempel ,
Gekoomen sijn mijn heer, Soo wilt ons binnen leijden ,
Laet uwen goeden Geest, Dogh nimmer van ons schijden
wilt oock ons Jonge Jueght, Wij die ons voor uSetten
Geeven het Reght verstant, En Liefde tot u Wetten ,
versterckt ons int Geloof, t'welck hier wert voorGestelt ,
Behoet ons voor onheijl, en vijants meer Gewelt ,
Geeft dat uijt Liefde Hier, van ontsaem is Gedaen ,
Magh Eenen Langen tijt, in uwen Wooningh staen,
op dat kints kinders ons, daer bij moogen gedencken
dat wij uijt liefde Rijn, dit quaemen doen t'schenken,

Anno 1675

K. Vander Rijp,

Meisjesbord - transept zuid-oost

Siet hier dees Maeghden tsaem, oock Goodeshijs gedencken
Met Taefereel en Glas, daer koomen in t Schenken.

Wij maeghden sijn verhueght, verblijt in onsenHeer ,
die ons soo gunstigh is, en doet ons keeren weer ,
wij die ons boorte Plaets, tsaem hebben moeten Derven ,
en Een geruijmen tijt, elendigh moeten Swerven ,
'd een hier en d'ander daer, bedroeft en seer verSlaegen ,
bekommert int Gemoet, in onse Jonge Daegen .
maer onse goede Godt, die alle dingh voorSiet ,
heeft onse Jonge Jueght, Geret uijt Sulck verdiet ,
Jaa heeft ons soo behoet, den vijant in Gebonden ,
Soo dat ons teere Staet, van haer niet is Geschonden ,
heeft ons weeder gebraght, daer wij t' woone Pleegen ,
dit wert van ons Erkent, te sijn in uwen Seegen ,
dees wel daet willen wij, in danckbaerheijt beloonen ,
Gelijk gij heeden siet, Hoe wij ons hier Betoonen ,
tee geven in Godts huijs, en stellen tot Een Teecken ,
op dat na Langhen tijt, van ons nogh moogen spreecken
als dat van ons al tSaem, wij Maeghden die nuw leeven ,
uijt liefde tot Godts huijs, hebben Geschenk gegeven ,
aen Schout ons hier in aen, aen Schouwers die geij Sijt ,
en weest met ons in Godt, van harten nu Verblijt ,
nuw dat wij weeder om, Hier vreedigh moogen Leeren ,
wilt dogh o groote Godt, ons langhs hoemeer Bekeeren,
Geeft ons een danckbaer hart, en wilt ons Saem gelijden
en wilt in eeuwigh heijt, o Godt niet van ons Schijden.

Anno 1675

K. van der Rijp